

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2176/2019
09.09.2020 године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владислав Малетић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије - Министарство правде, Београд и Дирекције за управљање одузетом имовином, Београд, које заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4596/18 од 21.03.2019. године, у седници одржаној дана 09.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4596/18 од 21.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици П 487/18 од 17.07.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован основни тужбени захтев тужиоца, који је тражио да се тужени обавезу да му солидарно накнаде материјалну штету у износу од 7.678.120,03 динара, са законском затезном каматом од 16.03.2015. године до исплате и захтев за солидарну исплату на име стеченог без основа, износа од 445.773,74 динара, са каматом од 15.05.2015. године до исплате. Ставом другим изреке, делимично је усвојен евентуални тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена Република Србија-Министарство правде, да тужиоцу исплати 1.633.149,35 динара и 979.842,39 динара, на име материјалне штете због изгубљене закупнине за стан бр. .. и .., ближе означен у изреци, са каматом од 17.07.2018. године до исплате, износ од 141.6664,00 динара и 36.000,00 динара, на име материјалне штете због изгубљене закупнине за стан и пословни простор у ..., ближе означен у изреци, са каматом од 17.07.2018. године до исплате. Ставовима 3, 4, 5, 6 и 7 евентуални захтев тужиоца преко износа досуђених у ставу другом изреке, одбијен као неоснован. Ставом осмим изреке, делимично је усвојен евентуални тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена Дирекција за управљање одузетом имовином Београд да тужиоцу исплати 1.528.870,76 динара, на име накнаде материјалне штете проузроковане оштећењем станова .. и .., износ од 62.500,00 на име трошкова вештачења, износ од 529.040,00 динара на име накнаде штете услед оштећења електроинсталација на становима .. и .., са каматом од 17.07.2018. године до исплате и износ од 325.309,90 динара са каматом од 15.05.2015. године, до исплате, на име неоснованог обogaћења. Док је у ставовима 9, 10 и 11, евентуални захтев тужиоца преко досуђених износа у претходном ставу изреке до

тражених износа, одбијен као неоснован. Ставом дванаестим изреке, делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова поступка и тужени обавезани да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка од 539.650,00 динара, са каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4596/18 од 21.03.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба тужених и побијана пресуда Вишег суда у Сремској Митровици П 487/18 од 17.07.2018. године, потврђена у побијаном усвајајућем делу ставаова другог, осмог и дванаестог диспозитива пресуде, и то за износ од укупно 2.648.991,74 динара, у односу на тужену Републику Србију и за укупно 2.445.720,66 динара, у односу на тужену Дирекцију за управљање одузетом имовином Београд. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена тако што је одбијен захтев тужиоца за исплату од стране Републике Србије износа од 141.664,00 динара, на име материјалне штете - закупнине, са законском каматом од 17.07.2018. године, за стан у ... и захтев за исплату трошкова поступка од још 47.841,18 динара, са каматом од извршности до исплате. Захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужене су изјавиле заједно ревизију (преко истог заступника), због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужилац је од тужених захтевао накнаду материјалне штете тужбом поднетом 17.03.2015. године. Побијаном другостепеном пресудом тужена Република Србија - Министарство правде је обавезана на исплату износа од укупно 2.648.991,74 динара, а тужена Дирекција за управљање одузетом имовином Београд на исплату износа од укупно 2.445.720,66 динара. На дан подношења тужбе 1 евро је по средњем курсу НБС износио 120,18 динара.

У конкретном случају тужбени захтеви истакнути су против више тужених а њихова обавеза није солидарна већ самостална, па се вредност предмета спора одређује према вредности сваког појединачног захтева у смислу члана 30. став 2. ЗПП. Стога, како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде за сваког туженог, као обичног супарничара не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, изјављена ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**